

မှော်နန်း(ပြည်)

ပြည်ဝနှင့် မီးခိုးမှော်ရှင်

ကျွန်ုပ်နှင့် အဘိုးဒိဗ္ဗသည် ရွှေဆံတော်ဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စဉ် က လာရောက် အကူအညီ တောင်းသော ရွှေရောင် နဂါးပျိုမယ် စောနန်းဒေဝီ၏ သိုက်နန်းမှ ပြဿနာအား ဖြေရှင်းပေးရန် ဖိုးဦးတောင်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။ ။ ဖိုးဦးတောင်သို့ မသွားခင် ရွှေဘုံသာ၊ ငွေဘုံသာ ဘုရားများအား ဝင်ရောက် ဖူးမျှော်ခဲ့လေသည်။ ။

ဖိုးဦးတောင်၊ ရွှေဘုံသာ၊ ငွေဘုံသာ စသည့် ဘုရားများ သည် ပန်းတောင်းမြို့နယ်၏ အထင်ကရ စေတီများ ဖြစ်ပြီး သာသနာ့ဂုဏ်ရောင် လွှမ်းစေသော ဌာနများ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် အဘိုးဒိဗ္ဗသည် ငွေဘုံသာ စေတီကို ဦးစွာ ဖူးမျှော် ကြည်ညို ကြ၏။

ငွေဘုံသာ စေတီ တည်ထားရာ တောင်တော်သည် လည်း အတန်အသင့် မြင့်ပေသည်။ ။

အဘိုးနှင့် ကျွန်ုပ်လည်း တောင်တက် နတ်လမ်းမှ စေတီရင်ပြင် ရောက်သည် အထိ မနားတမ်း တက်ခဲ့ကြသည်။ ။ စေတီရင်ပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ချိန်၌ တောင်၏ အပေါ်စီး မှ နေ၍ ရှုမြင် ရသမျှသော မြင်ကွင်း အစုံမှာ လွန်စွာ သာယာလှ၏။

စေတီတော်၏ ဆည်းလည်း သံ တချွင်ချွင်သည် လည်း လေအဝှေ့တွင် နရီမှန်စွာ ထွက်ပေါ်နေသည် မို့ သောတအာရုံ၌ ပျားသကာ လောင်းထားသကဲ့သို့ ချိုမြိန်နေ၏။ စေတီဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်ကြီးငယ်များ ၌ နားခို၍ သံသာသာ ဟစ်ကြွေးနေကြသော ကျေးငှက် သာရကတို့ ၏ သံစဉ်များမှာ ထပ်မံ အားဖြည့် ထားသည် မို့ နှလုံးဘဝင် ၌ သဘောတွေ့ကာ

မနောဇ္ဈနေ မိသည် မှာ အမှန်ပင်။

စေတီရင်ပြင်ပေါ် ရောက်စကတည်းက ကျွန်ုပ်သည် သာ ပတ်ဝန်းကျင် ရှုမျှော်ခင်းနှင့် သဘာဝအလှကို ခံစားနေမိသော်လည်း အဘိုးဒိဗ္ဗသည် ကား ဘုရားရှေ့ဝယ် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ ပွားများ နေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် အဘိုးဒိဗ္ဗသည် ယခုလို ဂန္ဓာရီခရီးအား အတူတကွ လျှောက်လှမ်း ခဲ့သည် မှာ လည်း ယခုဆိုလျှင် ကိုးလပင် ပြည့်တော့မည်။

အဘိုးဒိဗ္ဗ ထံမှ လည်း ပညာရပ် အတော်များများကို ကျွန်ုပ် ဆည်းပူးခွင့် ရခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် အဘိုးဒိဗ္ဗသည် ကျွန်ုပ်၏ မွမ်းမံဆရာ သင်ဆရာ မြင်ဆရာ ဆိုပါလျှင်လည်း မမှားပေ။

တစ်ချိန်က လောဘရမ္မက်၏ စေရာသို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ခဲ့မိသောကြောင့် အင်းဝိဇ္ဇာမှ သည် ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ၎င်းမှ သည် မြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာ စသည် ဖြင့် အဆင့်ဆင့် ရာထူးလျှော့ခံရသော ဘိုးဒိဗ္ဗသည် ယခုအခါ၌ နောင်တတရားတို့ ကြီးစွာရနေ၏။

သို့ဖြစ်၍ လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာအား အချိန်မလပ် အားထုတ်နေသည် ထင်၏။ အဘိုးနှင့် အတူနေခဲ့သော ကာလတစ်လျှောက်၌ ပညာရပ်များ ၊ ရာဇဝင် အတ္ထုပ္ပတ္တိများ နှင့် များ လှစွာသော ကျင့်စဉ်များ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အား သင်ပြပေးခဲ့သည် ။

ကျွန်ုပ်သိခဲ့သော အတ္ထုပ္ပတ္တိ များ တွင် ဖိုးဦးတောင်၏ သမိုင်းကြော

င်းသည် လည်း ပါ၏။ အဘိုးဒိဗ္ဗ၏ ပြောပြချက်အရ ဖိုးဦးတောင်တော်
သည် ပြည်မြို့တည်ထောင် ဒွတ္တဘောင်မင်းနှင့် ဗိဿနိုးပန်ထွာ မင်းသ
မီးတို့မှ စခဲ့သည် ဟု သိရလေသည် ။

ဒွတ္တဘောင်မင်းမြတ်နှင့် ဗိဿနိုးပန်ထွာ မင်းသမီးတို့ သည် တစ်ခု
သော ဘဝက ယခု ဖိုးဦးတောင် နေရာတွင် ပွေးသတ္တဝါ ဘဝနှင့် ကျင်
လည်ခဲ့သည် ဆို၏။ ထိုစဉ် ယခုဖိုးဦးတောင်အား ဤနာမ မသမုတ်ရ
သေးပေ။

၎င်းတို့ ပွေးဇနီးမောင်နှံသည် သေအတူ ရှင်မက္ခာ သစ္စာတည်ခါဖြင့်
လွန်စွာ ချစ်မြတ်နိုးကြသူများ ဖြစ်သည် ။ တစ်ဦးမျက်နှာ တစ်မနက်တာ
မမြင်လျှင်ပင် လွမ်းချင်း ညည်း၍ ငိုပွဲဆင်ကာ ရင်ကွဲနာကျ၍ သေနိုင်
သည် အထိ အချစ်ကြီးသော ဇနီးမောင်နှံ ဖြစ်၏။

၎င်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ သည် အစာရှာသည် မှ စ၍ အိပ်စက်သည် အထိ
သွားအတူ လာအတူ စားအတူ မခွဲတန်း နေကြသူများ သာတည်း။ ထို့ကဲ့
သို့ အလွန်ချစ်ကြသော ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦး၏ ရင်နင့်ဖွယ် ဖြစ်ရပ်နှင့် ဆ
က်နွယ်၍ ဖိုးဦးတောင် ခေါ်တွင် ခြင်း သည် လည်း ဆန်းပေစွ။

ချစ်ခင် ကြင်နာလှသော ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးသည် တစ်ခုသော အစာ
ရှာထွက်ချိန် ၌ ဖိုးဦးတောင်နေရာသို့ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ မဟာ
ထေရ်မြတ်ကြီး ကြွတော်မူမည့် သတင်းအား ကြားသိခဲ့ကြ လေသည် ။
ထိုဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦး၏ နှလုံးဘဝင်၌ ဒါနဇော အဟု န်တို့ ပြင်းပြလာ
သည် မို့ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓအား လှူဖို့ ရာအတွက် သစ်သီးဝလံများ စုဆော
င်း ကြလေသည် ။